

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 21. marca 1996 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Josefom Winklerom, Vsetín, Pod Vršky 75, vo veci porušenia základného práva vlastníť a pokojne užívať majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Mestského súdu v Bratislave a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavný súd Slovenskej republiky dostal 27. februára 1996 podanie [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Josefom Winklerom označené ako ústavná sťažnosť proti rozsudku Mestského súdu v Bratislave z 21. apríla 1995 sp. zn. 7 Co 7/95 vo veci finančnej náhrady podľa zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov. Z dôvodov v ňom uvedených sťažovateľka uvádza, že uvedeným rozsudkom Mestského súdu v Bratislave došlo k porušeniu jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Keďže podľa tvrdenia sťažovateľky "v rozporu s platnou Ústavou a také v rozporu s mezinárodnou smlouvou, jíž je Slovenská republika väzaná, jsem byla zbavena majetku, aniž by mně byla poskytnuta přiměřená restituční náhrada, je má ústavní stížnost plně opodstatněna". Na

základe uvedeného sťažovateľka požaduje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal nález, ktorým "Zrušuje... podľa ustanovení 57 zák. č. 38/1993 Z. z. rozsudek Městského soudu v Bratislavě ze dne 21. 4. 1995 sp. zn. 7 Co 7/95".

Ústavný súd Slovenskej republiky je podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky oprávnený konať o ústavných sťažnostiach, ktorými fyzické alebo právnické osoby namietajú porušenie základných práv alebo slobôd právoplatnými rozhodnutiami ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy alebo orgánov územnej samosprávy a ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Zákonom predpísané náležitosti ústavnej sťažnosti sú uvedené v 20 a 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. Nesplnenie niektorej z nich, ktoré nemožno odstrániť ani výzvou sudcu spravodajcu, znamená nesplnenie zákonom predpísanej náležitosti ústavnej sťažnosti s dôsledkom jej odmietnutia.

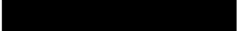
Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti preto Ústavný súd Slovenskej republiky skúma, či spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. Medzi ne patrí aj označenie buď ústredného orgánu štátnej správy, miestneho orgánu štátnej správy alebo orgánu územnej samosprávy, právoplatným rozhodnutím ktorého je Ústavný súd Slovenskej republiky oprávnený sa zaoberať (a za splnenia ďalších podmienok konania) v konaní o ústavnej sťažnosti.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti označila ako orgán štátnej správy Slovenskej republiky Mestský súd v Bratislave a za jeho právoplatné rozhodnutie rozsudok 7 Co 7/95 z 21. apríla 1995. Všeobecné súdy Slovenskej republiky nie je možné považovať za miestne orgány štátnej správy Slovenskej republiky v zmysle zákona Slovenskej národnej rady č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ich rozhodnutia (rozsudky) za právoplatné rozhodnutia miestnych orgánov štátnej správy, ktorými sa Ústavný súd Slovenskej republiky je oprávnený zaoberať v konaní o ústavnej sťažnosti. Sťažovateľka neoznačila orgán štátnej správy, o právoplatnom rozhodnutí ktorého je ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti oprávnený konať. Tým nesplnila jednu zo zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti a tento nedostatok nemožno odstrániť ani následnou výzvou sudcu spravodajcu na jej doplnenie.

Na základe uvedeného a v súlade s 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z. ústavný súd rozhodol o jej odmietnutí ako zjavne neopodstatnenej pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 1996

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Richard R a p a n t
 predseda senátu